

Posudek vedoucího bakalářské práce

Eliška KLAPALOVÁ, *Ohlasy Charty 77 ve francouzském tisku (1977–1986)*, KDDD PedF UK, bakalářská práce, 2022, 88s.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využité autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Eliška Klapalová plně využila pro svou bakalářskou práci dvojí orientaci svého studia na UK. Zvolila téma z oblasti soudobých dějin, přesněji se pak věnovala tématu Charty 77 z pohledu francouzských tištěných médií v prvním desetiletí od zveřejnění (do nástupu Gorbačova). Z důvodu širší pramenné základny výběr v průběhu výzkumu zúžila na deník Le Monde. Toto rozhodnutí považuji za správné, neboť jí to umožnilo zorientovat se v tématu a dospět i ke kvalitativní analýze. Neboť téměř 500 dobových článků, které musela Klapalová projít, jen potvrzuje, že práce s dobovým tiskem není po metodické stránce tak jednoduchá, jak se na první pohled může jevit.

Struktura práce je vyvážená – členěna na tři kapitoly: Charta 77, francouzský tisk, rozbor primárních pramenů. Klapalová provedla širokou rešerši francouzských materiálů a ve Francii opakovaně studovala. Hlavní problematikou, kterou se rozhodla zpracovat, shrnuje větou: „Jakým způsobem je Charta 77 deníkem interpretována (s. 2). Nevěnuje se jen frekvenci ohlasů, ale pokouší se také o analýzu v kontextu „opozičního hnutí“ a „helsinského procesu“.

V práci nabízí dva přehledné pilíře – příspěvky k intelektuálním dějinám Československa a Francie. Geneze Charty působí vedle představení „příběhu“ Le Mondu jako nosný, paralelní a srovnávací text. Shrnutí frekvence ohlasů je přehledné, dobře argumentované. Oceňuji, že se Eliška Klapalová věnuje i sémantice, užívání pojmů jako „disent“, „opozice“ apod. Přes velké množství studovaných materiálů se Klapalové podařilo předložit hodnotnou práci, která může dobře sloužit k dalšímu výzkumu, ať již z pohledu komparace pravicového a levicového francouzského prostředí, komparace ohlasu dalších opozičních hnutí východní Evropy či sledování mediálního obrazu klíčových postav (např. osobnost V. Havla).

Práce je napsána velmi čtivě, obsahuje jen minimum překlepů. Jen jako drobnost uvádím, že by bylo možné jinak strukturovat použitou literaturu a zdroje.

Práci považuji za velmi zajímavý příspěvek k česko-francouzským vztahům.

Samozřejmě doporučuji k obhajobě.

Datum 11. 9. 2021

Podpis vedoucího práce

